

1. kapitola

Persephone

Současnost

PŘIPEVŇOVALA JSEM KOLO KE STOJANU a dlážděný chodník se mi přes levné boty zarýval do chodidel.

Ulici v North Endu pohltila tma. Zaměstnanci hospody házeli promaštěné pytle s odpadky do propadlišť kontejnerů, povídali si, smáli se a ignorovali přitom provazce deště padající z nebe.

Tiše jsem vyslala modlitbu, aby zůstali na ulici, dokud se nedostanu bezpečně k sobě domů. Vadilo mi jezdit domů pozdě, ale nemohla jsem odmítnout nabídku, abych po školních hodinách ještě někomu pohlíkala děcko. Zvedla jsem spodní lem svých mokrých šatů a spěchala ke dveřím. Otevřela jsem je a vydechla jsem úlevou, zatímco jsem si o ně opřela záda.

Ze tmy ke mně vystřelila ruka, chytila mě za zápěstí a mrštila mnou přes chodbu. Narazila jsem zády do schodů a bolest mi explodovala od kostrče až ke krku.

„Paní Veitchová. Moc rád vás tu vidím.“

I v té naprosté tmě jsem rozeznala hlas Colina Byrnea. Byl hluboký, uhlazený a v jeho jihobostonském přízvuku zněl náznak posměšku.

„Jsem *slečna Penroseová*.“ Vyskočila jsem na nohy, odhrnula si prameny mokrých vlasů z tváře a oprášila ramena. Rozsvítila jsem a chodbou se rozlilo žluté světlo. Tom Kaminski – pro všechny, kdo ho znali, byl jednoduše Kaminski – čili také Byrneův poskok a vymahač, stál za hubeným, vrásčitým lichvářem a měl ruce překřížené na masivním hrudníku.

Byrne vykročil ke mně a silný pach jeho kolínské dráždil můj dávný reflex.

„Penroseová? Ale ne, to není jméno na tvém řidičáku, malá Persy.“

„Chci rozvod.“ Ustoupila jsem dozadu a uhladila výraz ve tváři.

„A já zas chci trojku s Demi Lovatovou a Taylor Swiftovou. Očividně nám to ani jednomu nevyjde, kočko. Faktem je, že jsi vdaná za Paxtona Veitche a ten mi dluží prachy. Hodně prachů.“

„Přesně tak. *Paxton* ti je dluží,“ vyprskla jsem našťvaně, i když jsem věděla, že vedu prohranou bitvu. Byrne mě nebude poslouchat. Nikdy to nedělal. „To on sázal. To on přišel ve tvém podniku o peníze. Je to jeho bordel, ne můj.“

Colin mi zdvihl levou ruku a přejížděl po mém holém prsteníčku. Neopálený proužek po prstenu nám oběma připomínal, že můj vztah s Paxem nebyl tak dávná minulost.

Nejenže jsem za něj byla stále ještě vdaná, ale zároveň jsem i ctěla naše přísahy. Od chvíle, kdy Pax utekl, jsem s nikým na rande nebyla. Vždyť jsem stále ještě každý týden navštěvovala jeho babičku v pečovatelském domě, nosila jí sušenky a její oblíbené kulinářské časopisy.

Byla osamělá a nemohla za to, že se z jejího vnuka vyklubal parchant.

„Pax je už dlouho pryč a jeho pěkná ženuška mi odmítá prozradit, kde ho najdu.“ Byrneův sametový hlas mi útočil na ušní bubínky, zatímco si pohrával s mými prsty.

„Jeho žena *neví*, kde je.“ Pokoušela jsem se mu ruku vytrhnout, ale neúspěšně. „Víš ale, jak použít pepřový sprej. Ráda bych nějaký osobní prostor.“

Nechtěla jsem, aby Belle, která byla nahoře, uslyšela v chodbě ten rozruch, a vylezla z bytu zjistit, co se děje. Nevěděla o mé situaci vůbec nic a byla jsem si celkem jistá, že moje drsná sestřička by neváhala vytáhnout glock, který vlastnila, a každému z těch parchantů vpálit kulku do hlavy.

Nechtěla jsem Belle zatěžovat svými problémy. Tedy ne tímto konkrétním. Ne po všem, co pro mě udělala.

„Využij svoje skvělé detektivní schopnosti a zjisti to,“ opáčil Byrne. „Koneckonců sis zvládla za manžela najít toho největšího všiváka v Nové Anglii. Sehnalas ho tehdy, najdeš ho znovu. Věř si trochu.“

„Oba víme, že nemám sebemenší tušení, kde hledat. Jeho telefon je hluchý, e-maily se mi vracejí zpátky a jeho kamarádi mi nic neřeknou. Ne že bych se nesnažila.“ Pokusila jsem se Colinovu tvář prudce odstrčit rukou, za kterou mě držel.

Neustoupil. Jen mi ruku sevřel pevněji.

„Tak to se potom obávám, že ten dluh je teď tvůj. Co se stalo s tím, jak se říká v nemoci i ve zdraví? V bohatství i chudobě? Jak zní ten slib?“ Byrne luskl prsty na Kaminskiho za sebou.

Kaminski si odfrkl a odhalil řadu zkažených zubů.

„Netuším, šéfe. Nikdy mě žádná nedostala. Ani to neplánuju.“

„Chytrej chlap.“

Byrne zvedl mou ruku ke svým ústům a vtiskl mi na hřbet chladný polibek, přičemž mi zastrčil jazyk mezi ukazováček a prostředníček, aby mi ukázal, co by chtěl udělat se zbytkem mého těla. Zvedl se mi žaludek a dýchala jsem nosem. Skvěle se mu dařilo mě k smrti děsit a dobře to věděl. Byrne byl lichvář notoricky známý tím, že své peníze vymohl za každou cenu, a můj manžel mu dlužil přes sto tisíc dolarů.

Položil mi vlhkou dlaň na tvář.

„Promiň, Persephone. Není to nic osobního. Musím vymocit dluh, a pokud to neudělám brzy, lidé si budou myslet, že je v pořádku si ode mě brát peníze, aniž by mi je vrátili. Pokud máš zájem mi to vynahradiť jinak, můžeme něco vymyslet. Se mnou se dá dohodnout. Ať se na to ale díváš jakkoli – ty mi manželův dluh *splatíš*, a to co nejrychleji, protože úroky ti naskakují každý týden.“

„Co tím naznačuješ?“ Srdce mi divoce bušilo v hrudníku, jako by se z něj pokoušelo vyskočit a vydat se na úprk.

Byrne s Kaminskim při svých týdenních návštěvách v posledních měsících nikdy s takovým nápadem nepřišli. Proboha, byla jsem učitelka ve školce. Jak bych asi tak mohla sehnat sto tisíc dolarů? Dokonce ani moje *ledviny* neměly takovou hodnotu.

A ano, byla jsem dost zoufalá na to, abych si to vygooglila.

„Říkám, že když nemůžeš vyrovnat dluh peněžitě, budeš si to muset *odpracovat*.“

„Už se vymáčkni, Byrne,“ zasyčela jsem a všechny nervy v těle jsem měla připravené, abych hrábla do kabelky, vytáhla pepřák a vyprázdnila mu ho do očí. Na druhou stranu, byl to sice slizoun, nicméně jsem

pochybovala, že by se vzdal sta tisíc babek jen proto, aby si se mnou mohl zadovářet v posteli.

„Obsluhovala bys chlapy, kteří moc nedbají o osobní hygienu a taky nejsou nic moc na pohled.“ Colin se omluvně usmál. „Jsi pěkná holka, Veitchová, dokonce i v těch hadrech.“ Zatahal za umazané, levné šaty, které jsem na sobě měla. „Šest měsíců dvojitých šicht každý den v mém striptýzovém klubu a jsme vyrovnaní.“

„Radši bych umřela než tančit u tyče,“ vypěnila jsem a chtěla mu vrazit prsty do očních důlků. Zaklonil hlavu a vyhnul se tak mému útoku, ale zvládla jsem mu aspoň poškrábat tvář.

Kaminski vyrazil vpřed, aby zasáhl, ale Byrne ho se smíchem mávnutím zastavil.

„Ty ale nebudeš tancovat,“ oznámil mi a v očích se mu pobaveně zalesklo. „Budeš na zádech v místnosti pro VIP. Nicméně ti nemůžu slíbit, že nebudeš taky na všech čtyřech, pokud budou ochotni zaplatit něco navíc.“

Zvedl se mi znovu žaludek a hrdlo se mi stáhlo. Celé tělo mi pokryla chladná vrstva potu.

Byrne mě chtěl začít pást, když mu nevrátím peníze, které mu Paxton dluží. Za těch osm měsíců, kdy byl Paxton pryč, jsem hloupě doufala, že udělá správnou věc a za pět minut dvanáct se ukáže, aby se vypořádal s tou bryndou, ve které mě nechal.

Také jsem věřila, že mi umožní se s ním rozvést, jak jsem ho prosila, než zmizel.

Držela jsem se vzteku a odmítala dovolit, aby se změnil v rezignaci, protože to by znamenalo, že jsem to přijala jako svůj problém.

Teď jsem se konečně smířovala s nezvratnými fakty, která Byrne už znal:

Paxton se nikdy nevrátí.

S jeho problémy se musím vypořádat já.

A potřebovala jsem to vyřešit *rychle*.

„Co když nezaplatím?“ Začala jsem zuby. Ani za nic jsem se před nimi nehodlala rozbřečet. Sice jsem nebyla tak vzdorovitá a divoká jako moje sestra, ale pořád jsem byla ze Southie.

Něžná romantička – ale taky pěkná divoženka.

Byrneovy těžké boty klapaly směrem k východu z domu. „Pak z tebe budu muset udělat exemplární případ. A můžu tě ujistit, že mě to bude bolet víc než tebe. Je to vždycky smutná záležitost, když břemeno chyb svého muže musí nést manželka.“ Stál u dveří a s nepřítomným výrazem ve tváři zavrtěl hlavou. „Jenže kdybych to nechal být, moje pověst by v ulicích utrpěla. Ty mi *zaplatíš*. Buď penězi, svým rozkrokem, anebo krví. Brzy na viděnou, Persy.“

Dveře se za těmi dvěma zaklaply. Venku hřmělo a blesky skrze skleněné tabule ozařovaly jejich obrysy. Doběhli k černému hummeru přes ulici, vklouzli do něj a vyrazili zpátky do pekelného doupěte, odkud přišli.

Klopýtala jsem po schodech do sestřina bytu. Bydlela jsem s ní od chvíle, kdy Paxton před osmi měsíci zmizel. Roztřeseně jsem otočila klíčem v zámku a otevřela.

Nájem jsem neplatila. Belle si myslela, že Pax ukradl všechny peníze, jež jsme spolu šetřili na koupi domu. Nebyla to lež, protože opravdu naše peníze vzal. Nevěděla však, že utratil moje celoživotní úspory v ilegálním kasínu a já teď měla kvůli němu dluhy.

„Pers? Páni, venku je pěkná bouřka.“ Belle si třela oči a protahovala se na pohovce. Měla na sobě velké tričko *Radši hranolky než pacholky*. Na televizní obrazovce běžel nějaký korejský film a na břiše měla položený pytlík preclíků s burákovým máslem. Pocítila